

ÉSZAKMAGYARORSZÁG

Itt a bizonyítvány!

Hát bizony, ezek a napok emlékeztetnek ma radnak jó ideig! Kinek örömet jelent, kinek bánatot okoz a bizonyítványosztás. Az pedig szinte már „haladó hagyomány”, hogy ezen a napon soha sincs jó idő. Ha most visszaemlékszem arra az időre, amikor kisiskolás voltam, mindig esett az eső — ha csak egy félóra is — „becsületből”. Mintha együttérzően szomorkodott volna az időjárás is azokkal, akiknek becsúszott értesítőjébe egy-két „nem oda való” osztályzat... Ilyenkor persze már késő a siránkozás, de tegnap is láttam jó néhány pityergő kis általános iskolást az utcán... Hát ha a szülőket meghatja a csemetéjük könynye, s nem lesznek annyira szigorúak! S az persze szinte természetes, hogy tegnap délután is esett az eső...

Lassú Jutka még csak első, most kapta az első bizonyítványát a VI. számú általános iskolában. Edesanyja ott mosolyog az ajtóban, büszke is lehet a kislányra, hiszen jeles rendű lett. Csak kézimunkából, meg írásból négyes, a többi csupa ötös.

— Nem izgultál egy kicsit, hogy milyen jegyeid lesznek?
— Á, csöppet sem — feleli magabiztosan. — Tudtam, hogy jeles a bizonyítványom.
Egy szép meséskönyv a ju-

talma, amit még az iskolában odaad neki edesanyja.

A nyolcadikosoknál az osztályfőnök éppen most hozza az értesítőket. Feszült várakozás, ahogy ez már lenni szokott. Pedig igazolomra igazán nincs ok, hiszen fél év óta javult az osztály átlaga is, jónéhányan javítottak jegyeiken. A lányok sorra veszik át a bizonyítványt, mindenki kap egy-két értékelő szót. Az osztály nem egyszer tapsol, hangosan üjjong, ha valaki meglepően szép értesítőt vesz át. Kárpáti Ilonkát, aki a Herman Ottó Leánygimnáziumba megy jövőre, azért dicsérik meg,

mert nem mulasztott egyetlen napot sem egész évben. Szabó Teréz ismét visszaszerezte kitűnő bizonyítványát. Megint mások kiváló úttörőmunkát végeztek, vagy kintütek némelyik tárgyból.

— Szeptember elseje ne azt jelentse, hogy örökre becsukódott előttetek ennek az iskolának kapuja. Gyertek el, ha örömtől van, ha problémátok akad. Mindig szívesen várunk...

Ezekkel a szavakkal fejezte be a nyolcadikosok osztályfőnöke az utolsó általános iskolai bizonyítvány kiosztását.

Gy. K.

Lány a széken

Felbontott folyosók, deszkák, malteros ládák, kőművesek, szerelők, majd arrább elegáns öltözetű, nyugtalan léptű, vizsgára váró diákok. Ez a kép fogadja most a látogatót a Sárospataki Felsőfokú Tanítóképző Intézetben.

Az egyik ajtó előtt székre állva leskelődik egy fiatal lány. Az ajtónak csak a felső része üvegezett, ezért van szükség a magasztásra. A lány nincs vizsgához öltözve, mégis izgatott és le nem jönne semmiért a székről.

— Miért áll ott?

— A barátnőm van benn.

— És?

— És nagyon drukkolok neki.

— Ezzel úgysem tud segíteni rajta!

A lány elcsodálkozik, majd felpattanó hangon szól:

— Segíteni? Hát miért kellene azon segíteni? Azt hiszi talán, hogy az én barátnőm buta?

Az ember sosem lehet elég óvatos.

(pt)

„Közelebb kerül” a járási székhely

Abaujszántó és Encs között jelentős szakaszon korszerűsítik az országutat. Az új úton gyorsabb lesz a közlekedés, s így a járási székhely sok községhez „közelebb kerül”.
Foto: Szabados György

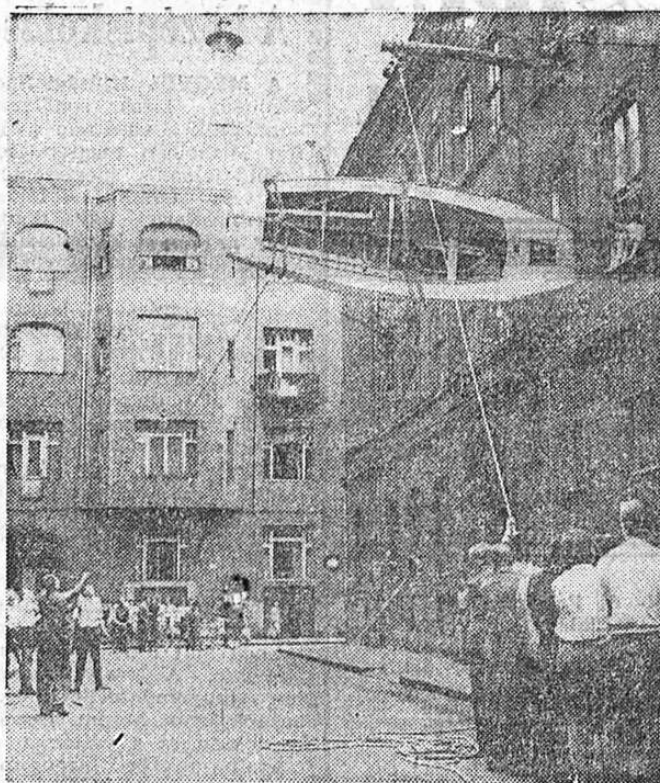
Bömbölő vízfolyam a Baradlában

A gömör-tornai karsztvidék a kialakult zivataros időjárás során naponta kap kiadós felhőszakadásnak is beillő záporokat. Különösen nagy mennyiségű csapadék hullott le né-

hány óra leforgása alatt kedden és szerdán. A mintegy 22 négyzetkilométernyi vízgyűjtő területre esett csapadék, a mészközsiklák repedésein, a bűvópatakokon, töbrökon ke-

resztül a világhírű Baradla cseppkőbarlangba szivárgott le, s megduzzasztotta a csodálatos cseppkőképződményekkel díszített termeken keresztül folyó kis Styx barlangi patakocská vizét. Szerdán már valóságos „bömbölő” a visszhangos termeken keresztül folyó, mintegy méteres vízáradat. Az összegyűlt, hatalmas tömegű víz a Jósza-forrás forrásbarlangját képező ús dr. Jakucs László által 1957-ben felfedezett, úgynevezett alsó barlangban tört a felszínre, amit a Jósza-patak vezetett el. Dr. Jakucs Lászlónak, az aggteleki barlang igazgatójának számítása szerint csütörtök reggelig mintegy 300 millió liter víz tört a felszínre a barlangból, amely előntötte a járdákat, több helyen sárgás, iszapos szennyeződéssel vonta be az útjába került cseppköveket. Csütörtök reggel a víz lefolyt, megint csendes lett a barlang, s azonnal hozzákezdtek a járóutak megtisztításához és a turisták pénztéklő már ismét megtekinthették a világhírű cseppkőcsodákat.

Hajó a „levegőben”

A Mikszáth Kálmán téri gimnázium fizikai szakköre balatoni vitorlázóhajót épített. A hajó az iskola első emeleti műhelyében épült, s így a diákok kénytelenek voltak az ablakon keresztül, csigasszal leengedni a vitorlást, majd vállukra vették és ideiglenesen az iskola udvarán helyezték el. A hajót rövidesen a Balatonra szállítják.

Kiállítás és jutalomosztással ünnepelte a szakoktatási év befejezését a Borsodi Nyomda

Szombat délután bensőséges ünnepség keretében fejezték be a Borsodi Nyomda kulturális termében az 1962/63-as szakoktatási tanévet. A terem egyik oldalán láthatták kiállítva az egybegyűlték a legjobb munkákat, a tipográfiai alkotásokat és a könyvkötészet számos szép munkáját. Azok, akik a jelentkezett 72 főből végigjárták a tanfolyamot, valóban jó művekkel képviselték magukat. Elismerés illeti elsősorban Mold Lászlót, a tanfolyamok vezetőjét, valamint az egyes előadókat, névszerint Padi Ferencét, Temesi Gyulát és Varga Andort.

Vincze Sándor szb-titkár nyitotta meg az ünnepséget, majd Mold László értékelte a tanfolyamok munkáit. Ezután Vértés Jenő, a Nyomda és Papíripari Dolgozók Szakszervezete és a Szakoktatási Tanács nevében üdvözölte az ünnepségen megjelenteket. Elismerően jelentette ki, hogy nincs még egy olyan vidéki város, ahol olyan szép eredményt értek el a szakoktatási tanfolyamokon, mint éppen Miskolcon.

Kárpáti György, a vállalat igazgatója szolt következőnek és az oktatási év eredményeit, valamint problémáit ismertette, majd Vértés Jenővel és

Vincze Sándorral együtt átadta a jutalmakat, egyrészt a fentebb már ismertetett négy tanfolyamvezetőnek, valamint Ducsay György, Gombos János, Kovács Györgyné, Pócs Imre, Pócs Imréné, Pricz Benedekné, Szmandray György és Tóth Ede hallgatóknak.

Kárpáti György bejelentette még, hogy Strelec István hallgató jó munkájáért órabéremelést kapott.

A virágvázában

gyakran zöld salak képződik. Kitisztítása könnyű, ha durvaszemcsés konyhasót és kevés meleg vizet töltünk a vázába. Ezt erősen rázogattjuk, majd üvegmossó kefével kimossuk.

Vizsgáznak a felnőttek

Négyen ülnek a padokban. Amint a papírlap fölé hajolnak, látni, hogy egyikük hájába jócskán vegyülnek már fehér hajszálak. Az első padban ülő, szintén nem fiatal férfi félhangosan mormolja a számítás — amíg a többiek rá nem szólnak. Arrébb egy asszony éppen a ceruzáját rágja, kissé ideges pillantást vet a vizsgabizottság felé, majd nagyot sóhajtván ismét írni kezd. A táblánál a felelő éppen egy kört rajzol, néhány szóval magyarul is róla, aztán leteszi a krétát, s kezéről kezd nagy buzgalommal törölgetni a fehér port. Átvetsi vizsgalapját, s már megy is széles mosollyal az arcán — a másik terembe, ahol majd

magyarból kell felelnie...

Huszonnégy felnőtt ember vizsgázott a napokban Tiszszederkényben, az újjászírt általános iskolában. Valamennyien most végeztek az általános iskola hetedik osztályát. Az ilyen alkalom — a vizsga — nem mindennapos az ember életében. Eppen ezért a fiataloknál — akik

még „nem estek ki” a tanulásból — is fellép ilyenkor egy kis egészséges „vizsgadruk”. Mennyivel nehezebb azoknak a felnőtteknek a helyzete, akiknek többsége tíz, tizenöt évvel ezelőtt járt utoljára iskolába. Figyelembe is vették ezt náluk mindig a tanárok. S most, a vizsgán is mindenki iránt a legmészszebb, menő jóindulatot tanúsították. Hagyják a felelőt, mondja el, amit a tételtől tud, ha megakad, olyan segítő kérdéseket adnak, amellyel rávezetik a gondolkodásra, s arra, hogy rájöjjön az összefüggésekre. Példának említhetném itt mindjárt Daruka Sándor villanyszerelőt. Arany János életét, s a Szegény jobbágy című versét kapja magyarból. Az életrajz nehezebben megy, főleg az évszámokra nem emlékszik vissza, de a verselemzés sikeresebb. A nyelvtani kérdésen — a határozói ige néven — néhány kérdés segítségével szintén túljut. Jó a helyesírása is. Nincs itt semmi baj, mosolyognak rá biztatón a bizottság tagjai.

— Nem ennyien kezdtek ám

az évet ebben az osztályban — világosít fel Bodnár Elemér iskolaigazgató. Ötvenhatan voltak a hetedikesek, s év végére mégis

csak huszonnégyen jutottak el a vizsgáig

Vajon mi az oka ennek a „Jemorzsolódásnak”? Egy-két kivételtől eltekintve — akik saját hibájukból hagyták abba a tanulást — objektív nehezségek adódtak. A dolgozók általános iskolájába legelőbb építómunkások íratkoztak be, akiknek Tiszszederkény nem állandó tartózkodási helyük, az iskolaév közben más munkahelyre irányították őket. Az egyik tanár is panaszkodott, hogy három nyolcadik osztályos építómunkást éppen a vizsgák előtt helyezték el Szederkényből...

S akik most vizsgáztak? Az 6 nevűekkel is egyre szebb lesz a statisztika, néhány emberrel ismét több, aki elvégzi az általános iskolát. Nagy eredmény, felbecsülhetetlen érték nálunk minden ilyen né-

Szőlőtermelők figyelem!

Veszélyben a szőlőtermés

A hosszú szárazság után hirtelen csapadékosra fordult, párás, ködös időjárás erősen elősegítette a szőlő legveszedelmesebb ellenségének, a peronoszpórának kifejlődését. Az igen jónak ígérkező szőlőtermés veszélyben van, ha nem végezzük el mindennél idejében a peronoszpóra elleni védekezést. A rendszeres, 1—1,5 százalékos bordói lével való ilyen időjárás mellett — nyolcnaponként szükséges permetezés egyedül még nem menti meg a termést. Jó eredményre csak akkor számíthatnak a szőlőtermelők, ha sürgősen elvégzik rézmészporral a fűrtök porózását is. A peronoszpóra elleni védekezésre fordított csekély költség és fáradság a termés megmentésével szorososan megtérül.

ÉSZAKMAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Borsod megyei bizottságának lapja
Főszerkesztő: Sárközi Andor

Szerkesztőség:
Miskolc, Tanácsház tér 2.

Telefonszámok:

Tűzkár: 16-886, kultúrrovat: 16-067, ipari rovat: 16-035, pártrovat: 33-687, sportrovat: 16-049, mezőgazdasági rovat: 16-078, belpolitikai rovat: panaszügyek: 16-046.

Kiadja:

Az Északmagyarországi Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Bíró Péter

Kiadóhivatal:

Kossuth utca 11.

Telefon: 36-131.

Hirdetésfelvétel: 16-213.

Széchenyi u. 15-17.

Terjeszti a posta.

Kapható minden Borsod megyei postahivatalban és kézbesítőnél.

Indexszám: 25-055.

Készült a Borsodi Nyomdában.

Felelős vezető: Kárpáti György.

Fémanyagból gyártják az új típusú magyar vitorlázó-repülőgépeket

A magyar vitorlázórepülőgépek évek óta nagy gondot okoz a kétüléses gépek hiánya. A jelenlegi géppark már régi, felújításuk nagyon időszerű. A Pestvidéki Gépgyár esztergomi üzemegységében a közelmúltban készült el az első kétüléses, fémépítésű iskolagép, amely a próbarepülések adatai szerint jól bevált. Ennek alapján megkezdtek a szérlagyártását. A fémgép előnye a régi típusú, faépítésű vitorlázó géppel szemben, hogy élettartama sokkal hosszabb és építéséhez nincs szükség a speciális faanyag behozatalára. Hátunkban ez az első fémépítésű gép típus, amelyet sorozatosan gyártanak.

Képünkön: az első széria a szerelőcsarnokban.